

Text

Rozlišování tělesných a netělesných trestů nemám jako psycholog rád. Poskytuje totiž určitou hranici, vůči které se bráníme. Co to je tělesný trest? Obecně se chápe, že tělesný trest je vždycky to, co je špatné, co je násilné, kruté. Ono tomu zdaleka tak být nemusí. 1
5

Záleží na tom, koho trestáme. Máte děti, na které vztáhnout ruku by byl úplný hřích. A jsou děti, které si o to koledují. A rodič dobře cítí, že tím nedělá nic zlého.

Pak záleží na tom, kdo trest dává. Existuje jedna základní, zásadní, důležitá věc: "dobře" potrestat dítě může jen ten, kdo je má rád. V opačném případě je to jen ke škodě všech a dítě se nenapraví. 10

Za třetí záleží na situaci. Dítě musí prožít pocit viny, aby trest měl význam. Pocit viny prožije tehdy, když porušilo něco, co bylo mezi ním a tím "jeho" člověkem. Potom mu trest v podstatě přinese úlevu. 15

I trest je projev vztahu. K trestu patří ještě odpuštění, to je vyznění trestu. Jestliže dítěti jeho provinění můžeme odpustit, byl opět nastolen vztah vzájemného porozumění.

Na děti nejhůř působí ponižování, omezování svobody. Špatný je trest, který je krutý, který budí v dítěti strach a úzkost, a nemusí to být vůbec trest tělesný. 20

Velmi často slyšíme od rodičů: "Už nevíme, jak ho máme potrestat, už jsme zkusili všechno. Po dobrém i po zlém." A když to rozeberete, zjistíte, že zkusili především to "po zlém". 25

Trest má velice malou variabilitu. Podstatná je odměna. Zlatým pedagogickým pravidlem je zařídit věci tak, aby je dítě dělalo dobře a my je za to mohli pochválit.